Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea naşterii sfântului Ioan Botezătorul

Coboară Domnul şi găseşte veghea veghind pentru coborârea Sa. Coboară Domnul pe pământ cuvânt şi Se aşează cu el în cartea Sa cea de azi. Amin.

Intru la tine cuvânt, popor al cuvântului Meu, şi se aşează între Mine şi tine cuvântul Meu, care veghează pentru viaţa ta cu Mine. Am găsit veghea veghind şi am intrat la tine, căci suferinţa Mea este mare de la o grăire a Mea la alta în mijlocul tău.

Nu pot să-ţi dau din gura Mea dacă nu pot cuvânta cuvântul Meu peste tine, fiule. Cea mai de sus grijă a ta este să fie dorul tău de Mine şi de coborârea Mea cuvânt la tine, căci Eu te port în Duhul Meu între cei din cer şi stau de-a dreapta Tatălui cu tine ca să nu pieri tu de la Dumnezeu. Trebuie să-ţi întăresc statura ta cea de sus, măi poporul Meu. Stă duhul rău de veghe ca să vadă cumva lipsa Mea din mijlocul tău şi ca să-şi încerce lucrarea lui în lipsa Stăpânului tău de lângă tine. Trebuie să-ţi întăresc credinţa ta în cuvântul Meu de peste tine, căci credinţa trebuie mereu hrănită ca să fie şi ca să se facă ea apoi din tine rugăciune spre Mine, rugăciune vie, fiule, căci fără rugăciune vie nu ajunge nimeni la Dumnezeu, căci cine ar bate la uşa Mea dacă n-ar şti de ea sau dacă i-ar fi atât de bine pe pământ ca să nu mai aibă nevoie de Dumnezeu? Vai omului care uită să fie cu Dumnezeu şi înaintea Sa să stea ziua şi noaptea! Vai celui ce stă el în el, nefiind Eu umblarea lui, suflarea lui, lucrarea lui, iubirea lui, dorul lui, căci acela se învaţă fără Dumnezeu peste el şi piere în sine pic cu pic, spre bucuria duhului rău, care-l scoate de la Dumnezeu pe om.

E mare suferinţa Mea de la o coborâre a Mea la alta în mijlocul tău cuvânt de sprijin ţie şi de stat al Meu la lucru sfânt cu tine, poporul Meu. Mă uit mereu pe harta pomenirii sfinţilor Mei ca să pot găsi prilej să Mă aşez cu tine la învăţat şi la vegheat peste viaţa ta. Dacă aş coborî mai mult, n-aş găsi mai multă bucurie, dar aş mai stinge din suferinţa Mea cea pentru grija de tine, că Mi-e mare această suferinţă şi n-am ce să-i dau ca să sting durerea ei în Mine şi în Tatăl pentru viaţa ta. Aveam cândva pe poporul Israel, prin care am dat să Mă slăvesc în mijlocul neamurilor de pe pământ cu semne şi cu minuni şi cu glas de prooroc, ca să stau la cârma lui prin timp şi ca să Mă fac cunoscut Dumnezeu adevărat în faţa celor ce-şi făceau ei dumnezei şi se închinau lor, căci omul are nevoie de nădejde, de sprijin şi de cale sub picioarele lui.

Mai înainte să fie omul, a fost Dumnezeu, şi-i spun aceasta omului spre judecata slujirii lui la tot ceea ce nu înseamnă Dumnezeu. Dacă omul nu Mă descoperă pe deplin ca să Mă urmeze apoi cu temere de Dumnezeu în el pentru paşii vieţii lui pe pământ, el cade atunci din taina vieţii şi-şi caută un Dumnezeu. M-am arătat omului pe pământ Dumnezeu adevărat încă de la facerea omului. M-am arătat apoi prin toate câte înseamnă Dumnezeu şi puterile cereşti lucrătoare pentru El în vremea când am înnoit neamul oamenilor, care se abătuse cu totul dinaintea Mea, şi pe care l-am trecut prin apă la pieirea lui de pe pământ, şi s-a scris aceasta în vremea lui Noe, care a fost omul cel credincios, omul lui Dumnezeu prin credinţă şi prin ascultare când nimeni nu mai căuta cu Dumnezeu. M-am arătat prin Moise apoi ca să Mă vestesc neamurilor Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac şi al lui Israel, căci am scos dintre slujitorii la idoli pe Israel ca să-i dau lui ţara cea promisă părinţilor lui, iar dacă Eu n-am putut să fiu mult şi tot mult mereu cu cuvântul Meu în mijlocul lui, el s-a întors de la Mine spre duhul trufiei, care aduce fraţii unul împotriva altuia din pricina dorului de dreptate şi de mărire, şi iată, vai omului care nu învaţă ce înseamnă Dumnezeu şi ce înseamnă omul, sau ce trebuie să fie Dumnezeu şi ce trebuie să fie omul!

M-a părăsit poporul Israel tot mai mult, chiar dacă el se făcea cu numele lui Dumnezeu peste el, căci cel ce merge fără călăuză pe cale, Mă părăseşte. Am ieşit apoi arătat oamenilor după ce am ieşit din apa Iordanului şi de sub mâna lui Ioan, proorocul cel mare, care M-a botezat cu apă

ca să Mă numească Tatăl atunci Fiul Său Cel iubit, întru Care a binevoit El pe pământ ca şi în cer, după ce venisem din cer de la Tatăl şi M-am aşezat în pântecele Fecioarei ca să Mă nasc şi să cresc şi să Mă arăt apoi la apa Iordanului smerit sub mâna celui ce M-a scos din apă cu numele de Mielul lui Dumnezeu, Care a venit pe pământ ca să spele păcatele lumii şi M-am arătat atunci Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, coborât pe pământ între oameni.

O, măi poporul Meu, stau cuvânt în mijlocul tău şi Mă arăt grăind cu Ioan, ca să auzi tu grăirea Mea cu el, ca să înveţi de la Mine şi de la el ce înseamnă Dumnezeu şi ce înseamnă omul, şi apoi să înţelegi tu şi toţi cei ce iau de la tine statul Meu cu tine şi să fie înţeles ce trebuie să fie Dumnezeu şi ce trebuie să fie omul şi ca să nu caute el să fie mai mult, iar pe Domnul să-L facă mai puţin decât pe el, că iată, aşa face omul, face ca Israel, care avea numele lui Dumnezeu peste el, dar care nu s-a lăsat călăuzit. O, învaţă, fiule, învaţă de la Dumnezeu şi de la proorocul cel mare al Său, căci pe pământ odată amândoi am fost şi Ne-am făcut cunoscuţi de la Dumnezeu venind şi lucrând Noi lucrarea Sa între oameni. Amin.

— Iau rând pentru grăirea mea cu Tine în mijlocul fiilor cuvântului Tău de azi, Doamne Mieluţ. Oamenii Te ştiu în cer şi vor aşa să stai, dar Tu tânjeşti să fii cu ei pe pământ şi să Te arăţi lor şi să-i ajuţi să Te cunoască cu ei, aşa cum ai lucrat Tu şi pe vremea mea şi a Ta pe pământ în mijlocul lui Israel când s-a scris cartea mea cu Tine, cartea Ta cu mine în istoria cerului şi a pământului. Ai fost pe pământ cu oamenii odată cu mine şi Te-am mărturisit atunci eu şi Tatăl din cer Dumnezeu adevărat pe pământ ca şi în cer, ca să-i ajuţi pe oameni să Te ştie, căci vai omului care uită să fie cu Dumnezeu ziua şi noaptea, nefiind Domnul umblarea lui, suflarea lui, lucrarea lui, o, Doamne Mieluţ!

O, cât de cuminţi am fost noi pe pământ înaintea Tatălui şi a oamenilor, Mieluţule Doamne! Nu ne-am dat mari şi tari şi oameni de la Dumnezeu aşezaţi pe pământ. N-am grăit cu gura decât numai ce Tatăl ne dădea să grăim, iar de la diavol şi de la duhul lumii n-a grăit gura noastră.

O, cât de mult şi cât de multe grăieşte omul, Doamne Mieluţ! El nu ştie de ce a făcut Dumnezeu ca să aibă gură omul. Multe nu ştie omul, şi se foloseşte pentru el şi pentru duhul deşertăciunii de toate ale trupului lui, cu care se mişcă pe pământ încoace şi încolo. După ce omul se iveşte pe pământ cu trupul său cel din părinţi el uită că trebuie să se nască de sus ca să se dea Ţie trup şi duh şi suflet şi ca să-i dai lui apoi statul Tău în el şi să faci cu el şi în el voia Ta.

O, popor al Domnului, eu m-am născut din părinţi, dar m-am născut de sus mai înainte să fiu născut din om, şi am fost prin naşterea mea voia Domnului apoi pe pământ. O, popor călăuzit din cer, pune Domnul pe masa ta cu El învăţătură de sus pentru tot omul care se lasă spre naştere de sus, după ce aude el strigarea Domnului peste el. Cel născut de sus nu mai este ca omul, ci este ca Dumnezeu, căci face voia Lui. Cel ce se naşte de sus grăieşte de sus, nu mai grăieşte cele de jos. O, stai sub grija Domnului şi înalţă spre El naşterea ta cea de sus prin Duhul Sfânt, Care suflă de la Domnul, şi prin credinţa ta în venirea Sa cuvânt pe pământ pentru învierea făpturii, aşa cum a venit acum două mii de ani şi a înviat morţii din morminte odată cu învierea Lui, căci S-a dat preţ pentru răscumpărarea omului, care moare de şapte mii de ani, şi apoi a înviat. S-a dat Domnul jertfă pe cruce în zi de vineri şi S-a sculat dintre morţi în zi de duminică, ziua când a făcut Dumnezeu lumina, ca pe toate să le facă la lumină, aşa cum numai Domnul lucrează, căci omul n-a voit să semene cu Dumnezeu în lucrarea sa, şi s-a învăţat prin greşeală să se ascundă în sine şi apoi între cer şi pământ, aşa cum de la început s-a învăţat să facă, şi de atunci simte omul să se ascundă de Dumnezeu, Cel ce a făcut lumina, care biruieşte întunericul.

O, popor călăuzit de Dumnezeu, primeşte de la mine înţelepciunea Domnului! Cel născut de sus nu mai este ca omul, ci este ca Dumnezeu şi ştie de la Dumnezeu, şi tot aşa şi grăieşte cu grăirea sa. Am venit cu Domnul la tine pentru masă de cuvânt în mijlocul tău, spre pomenirea

zilei naşterii mele pe pământ, după ce Domnul m-a vestit prin înger proorocului Zaharia ca să mă primească de la Dumnezeu în casa sa şi să mă aşeze pe pământ. Apoi eu am fost aşezat de Domnul în munţi, ca să mă cobor apoi la apa Iordanului în ziua când L-am botezat pe El cu apă şi când amândoi ne-am aşezat văzuţi înaintea lui Israel cu lucrarea Tatălui Savaot, şi prin care Tatăl a mărturisit pe Fiul Său, de Care să asculte omul. Amin.

— Măreaţă Ne-a fost lucrarea, o, botezătorule al Meu! Aş grăi mult cu tine înaintea poporului Meu de azi, cu care Eu Îmi aşez masa cuvântului Meu pe pământ pe vatra neamului român, dar văd suferinţa care apasă pe firul coborârii Mele. Nu pot să apăs, că Mi-e milă. Durerea Mea cea de la neamul român ieşită acum, s-a zdrobit în firul coborârii Mele şi a fost purtată cu greu şi încă este şi tot este de purtat, căci neamul român e departe de Mine cu inima lui, iar Eu suspin pentru el, aşteptând să Mă audă şi să-Mi deschidă ca să-i dau învierea şi lucrarea apostoliei apoi, căci mersul Meu între cer şi pământ prin mijlocul lui trece şi se face vestire peste pământ, dar iată, duhul minciunii desparte fraţii, iar duhul trufiei aduce războiul lui între ei.

O, cum să-i spun Eu neamului român să fie cu Dumnezeu ca să nu mai sufere el robie? Vai neamului care uită să fie cu Dumnezeu şi de partea Lui în războiul pe care satana îl aduce între fraţi! Eu, Domnul, dau să Mă strecor şi prin cea mai mică deschizătură ca să suflu cu Duhul Meu sămânţă de la Duhul Sfânt peste neamul român şi să-l pot cumva călăuzi pe el, ca să-l pot apoi încununa pentru credinţa lui. Dragostea de Dumnezeu voiesc să aşez în el, căci cu altă faţă el nu poate birui duhul minciunii mânuit de satana între fraţi spre dezbinarea lor.

O, poporul Meu, aştept în mijlocul tău să am putere pentru ca să pot să stau cu tine la masă de cuvânt şi să-ţi fiu călăuză, căci suferinţa Mea este mare de la o coborâre a Mea la alta cuvânt în mijlocul tău, fiule. N-am mai fost de multişor venind şi cuvântând cu tine, iar Duhul Meu poate numai atunci când îţi pot grăi.

Binecuvintez acum mânuţele şi trupul şi puterea voastră, fiilor, ca să desăvârşiţi voi lucrarea cea pentru faţa cea deplină a sălii de nuntă sub cortul alb, sub care Eu sălăşluiesc cu cei ce vin la izvorul Meu de cuvânt când trâmbiţa Mea sună ca să le dea de veste şi să-i adune la întâlnirea Mea cu ei aici, unde-Mi am sălaşurile Mele cu voi. Voiesc să fiu cu voi aici în sărbători numai cu cei ce fac voia Mea, dar sunt încă din cei ce vin şi care nu se aşează aşa cum am cerut Eu pentru cei ce intră la masa Mea de nuntă cu voi. Îi îndemn pe ei să se deprindă să nu uite să fie cu Dumnezeu ziua şi noaptea, căci dacă omul nu este cu Dumnezeu, nici Dumnezeu nu este cu el, iar duhul rău îi dă de la el din toate ale lui şi ale obiceiului omenesc.

Să vină spre voi ajutorul tot pentru săvârşirea cea deplină a feţei locaşului de nuntă al Meu cu voi în zile de sărbătoare când Eu, Domnul, Îmi dau întâlnire aici cu cei ce cred în venirea Mea cea de acum pe pământ cuvânt la voi. Binecuvintez tot lucrul şi sfârşitul lui cel bun, şi una după alta lucrările Mele cu voi, fiilor, căci voi trebuie să fiţi cei binecuvântaţi pentru cele lucrate de la Dumnezeu cu voi, şi trebuie să fiţi cei ce binecuvântaţi pe Domnul, Care vine la voi cuvânt.

Îmi opresc cuvântul, căci este mult şi nu s-ar mai opri. Eu aş grăi tot timpul cu voi, fiilor, şi suferinţa Mea se face mare când nu pot mai mult grăi între voi. Amin.

Mă doare şi doare acum de la puterea diavolului, care dă să biruiască el şi să domnească el peste neamul român cu puterea lui, cu voia lui, dar aşa cum în zi de vineri este zi de răstignire, tot aşa ziua duminicii este zi de înviere, şi va veni şi ziua învierii, dar trebuie nădejde, trebuie stăruinţă spre Dumnezeu, fiilor. Cei ce se bucură acum, vor plânge fără mângâiere, iar cei ce plâng cu Mine vor fi mângâiaţi în ziua mângâierii, căci Eu, Domnul, veghez şi nu stau, şi voi lucra ca să aşez faţa Mea peste acest neam. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2012